

Opis techniczny.

1. Sytuacja. Schronisko sytuowane jest na stoku wschodniej części wyznaczonego terenu, wchodząc swoim skrzydłem na grzbiety cypla. W stosunku do szosy, budynek wzniesiony jest od 5 do 10 m. Dojście dla turystów od szosy schodami terenowymi do tarasu przed wejściem. Dojazd gospodarczy starą drogą /od Szaraskisk/ na podwórze, wykorzystujący łagodniejszy stok oraz częściowo uzyskane przez wykop. Podłączenie ze ścieżką na Opalone przez tarasy od południowej strony schroniska.
2. Orientacja. Pomieszczenia dla pobytu turystów i pasantów są zasadniczo orientowane na południe i wschód. Część sypialni, z oknami na północ, również posiada walory widokowe. Układ brył schroniska zapewnia osłonę przed wiatrami północnymi i zachodnimi, tworząc dobrze insolowane przedpole na tarasach.
3. Układ brył. Schronisko projektowane jest jako zespół budynków, o odrębnych funkcjach dla każdego członu. Dominantą plastyczną i najwyższą położoną jest część, zawierająca jadalnię i pomieszczenia ruchu masowego. Sypialnie dają możliwość wyłączenia w razie potrzeby ok. 180 łóżek.
4. Komunikacja. Schronisko posiada jedno wejście dla turystów przez sień wejściową, kontrolowaną przez portiera. W tej sieni następuje rozdział ruchu dla pasantów i nocujących. Narciarnia dostępna również z podcienia. Ruch pasantów biegnie przez hall rozdzielczy z szatnią i WC schodami na piętro do baru. Ruch nocujących odbywa się przez hall główny i klatkę schodową. Ruch administracji i personelu uniezależniony od ruchów innych. Wejścia gospodarcze od północy i zachodu.
5. Konstrukcja i materiał. Ściany murowane z kamienia i cegły. Stropy ogniotrwałe, słupy i folary żelbetowe. Ścianki poddasza drewniane, ocieplone. Dach o konstrukcji stolcowej, drewniany kryty gontem i dranicami. Okna szwedzkie, drzwi płycienne. Ściany wewnętrzne w pomieszczeniach zbiorowych z boazerią, w sypialniach i gospodarczych pomieszczeniach tynki białe. Schody żelbetowe, lastrico.